

Recensie: Mister Cover ★★★★1/2****1/2

Vorst Nationaal Brussel
zaterdag 26 januari 2019

foto © Popline

Recensie:

Mister Cover is een fenomeen in Franstalig België. Wat Vlaamse coverbands zoals The Magical Flying Thunderbirds en Les Trutttes tot op heden nog niet aandurfden, een arena vullen, doet hun Franstalige evenknie alsof het een fluitje van een cent is. Zo'n zeventien jaar draait de band ondertussen mee, het optreden in Vorst was het laatste van toetsenist Xavier Bouillon en de geluidsman van de groep. Zij hebben allebei andere projecten, zowel privé als professioneel. Een extra reden dus om nog eens alles uit de kast te halen tijdens een drie uur durend non stop optreden in the round. 'We zijn dan wel geen wereldkampioen voetbal geworden, sinds 1830 zijn we kampioen in feesten', onder dat motto ging de kuip volledig loos.

Toegegeven, erg origineel was de opkomst van Mister Cover nu niet bepaald. Op de tonen van 'Eye of the tiger' van Survivor kwamen de groepsleden uit de backstage naar het vierkanten podium dat centraal in de cirkelvormige zaal opgesteld stond. Dat deden ze met een bokserjas aan. Het lijkt duidelijk dat ze hun mosterd gaan halen zijn bij de jongste indoortour van Arcade Fire in ons land. Openen deed men op funky wijze met 'Living in America' van James Brown, 'Uptown Funk' van Mark Ronson en Bruno Mars, 'Papaoutai' van Stromae, 'Crazy in love' van Beyoncé dat zangeres Simona Brezanova zong en Bruno Mars' 'Locked out of heaven'. Stipt acht uur begon de band aan zijn set terwijl behoorlijk wat mensen nog moesten aankomen. De eerste medley eindigde met een mooie tribute aan de vorig jaar uit het leven gestapte Avicii. Deze 'Wake me up' die Nicolas Dieu zong, leek wel alsof Tom Smith van Editors op het podium stond waarna 'Sky full of stars' van Coldplay niet alleen erg stevig meegezongen werd en die 'yeah oh'-s nagescandeerd door het publiek, visueel kwam er voor het eerst ook confetti aan te pas wat het feestgevoel alleen maar versterkte.

Twee Franse medleys, twee 80's medleys, een 90's medley, een met recenter materiaal voor al wie zich jong voelt en een discomedley passeerden onder andere nog. Daarbij bewezen klassiekers nog steeds onverwoestbaar te zijn zoals een meegebruld 'La bamba' van Ritchie Valens, stevig meegeklapt én gezongen 'We will rock you' van Queen, '3 nuits par semaine' van Indochine, 'La tribu de Dana' van Manau, en 'Les filles du bord de mer' van Adamo waarbij iedereen inhaakte en begon mee te wiegen. De ambiance in Vorst Nationaal was zo uitzonderlijk dat het publiek na een half uur optreden al de o's uit Seven Nation Army luid begon te zingen na de rockmedley waarin onder andere 'I love rock 'n roll' van The Arrows dat zangeres Simona Brezanova voor haar rekening nam, 'Sunday bloody Sunday' van U2 en 'Highway to hell' van AC/DC te horen was. De boel nog wat extra oppoken was dus niet echt nodig. Toch ging frontman Nicolas Dieu ervoor en hitte ie ons op met 'Faites un putain de bruit!'

Na de eerste 80's medley waarin onder andere 'What a feeling' van Irene Cara, 'Don't you want me' van The Human League, 'Sweet dreams (are made of this)' van Eurythmics, 'Take on me' van A-Ha, en 'One step beyond' van Madness stak, smeed ie er Coldplay's 'Viva la vida' er nog tegenaan. Dat leverde zo'n uitgelaten sfeer op dat het publiek doodleuk de o's uit dat nummer bleef zingen ook al was de song ondertussen afgerond. Nicolas Dieu, de zanger van Mister Cover kreeg er nauwelijks een speld tussen en moest met 'Ãsa va Ãsa va' het publiek bedaren zodat ie aan zijn volgende bindtekst kon beginnen. Een van de verrassingen was ongetwijfeld

Jean-Luc Fonck van Sttella die ie op het podium vroeg om 'Torremolinos' te komen zingen. Het publiek reageerde al uitzinnig toen Mister Cover het nummer inzette, maar toen Nicolas Dieu fakete dat ie even de tekst kwijt was en daardoor het opnieuw zou moeten inzetten, kwam de aap uit de mouw en mocht Fonck op het podium.

De volkse sfeer kende in de 90's medley een hoogtepunt op 'Cotton Eye Joe' van Rednex. Massaal ging men op het middenplein bruggetjes maken zodat andere toeschouwers er twee aan twee onder konden lopen. Maar het was Xavier Bouillon die voor het laatst met Mister Cover op de scène stond die met de heerlijke synthriffs van 'Better off alone' van Alice DeeJay er nog een schepje mocht bovenop doen. Sébastien Harvengt mocht dan weer zijn kunnen tonen als gitarist tijdens de tweede 80's medley in een lekkere versie van 'The Final Countdown' van Europe dat van vlammen en vuurwerk voorzien werd. Gala's 'Freed from desire' bleek in het rondje hits van een decennium later onsterfelijk. De 'nanana's'? Die zongen de toeschouwers ook hier spontaan en met veel plezier mee.

Als er al een medley wat zwakker onthaald werd, dan was het wel die met recentere nummers. 'Party rock anthem' van LFMAO bleek als opener van die medley niet te werken, Rihanna's 'We found love' bleek perfect geplaatst na 'Titanium' van David Guetta. Die hit van de Barbadiaanse maakte heel wat los bij ons en het publiek en 'I gotta feeling' van The Black Eyed Peas klonk daarna eerder als een understatement. In wat een ongeziene feeststemming waren wij samen met alle andere toeschouwers beland, en dat al vanaf de allereerste noot die Mister Cover liet horen.

Voor al wie zijn verjaardag tijdens het optreden van Mister Cover vierde, en al wie dat niet deed, haalde de band een discomedley boven met als ultieme climax 'I will survive' van Gloria Gaynor gevolgd door 'YMCA' van Village People. Aan humor gen gebrek overigens, zo zette de frontman Nicolas Dieu de vingers op zijn neus om de nasale passages uit 'Video killed the radio star' van The Buggles live te brengen terwijl het publiek spontaan de 'Oh a oh'-s voor haar rekening nam terwijl daarna de synthriffs uit 'Enola Gay' van OMD de fans van Mister Cover nogmaals aan het dansen brachten.

Claude François' 'Alexandrie Alexandra', Michel Sardou's 'Les lacs du Connemara' en als afsluiter 'La salsa du démon' van Grand Orchestre du Splendid waarbij het publiek op het middenplein voor de polonaise ging en massaal rond het podium cirkelde wat een erg straf beeld opleverde, onderstreepte nog maar eens wat voor uitzonderlijke ambiance er heerste tijdens het verschroeiende concert van Mister Cover in Vorst Nationaal.

< Bert Hertogs >